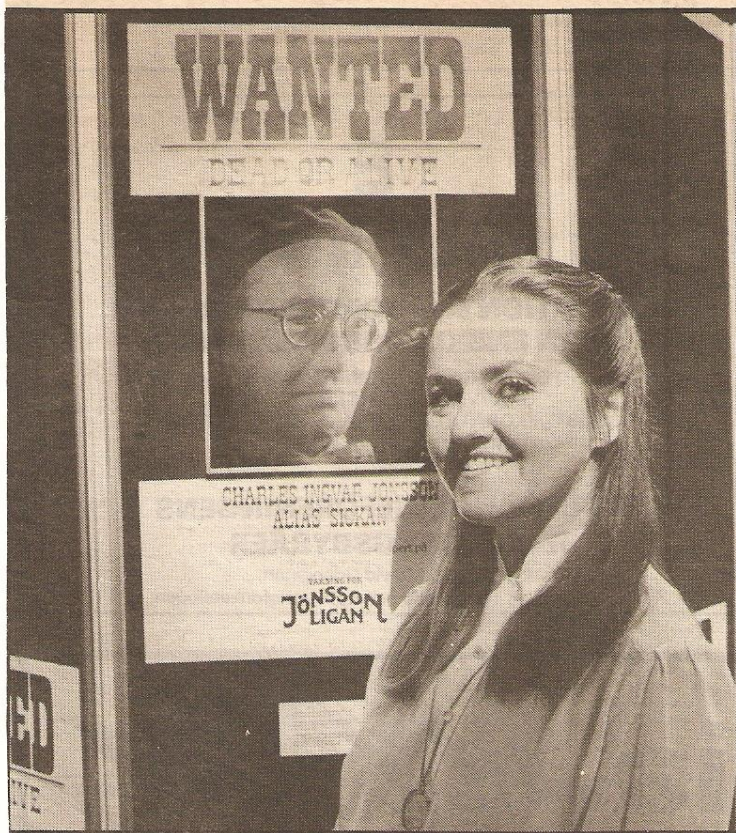

Med holografi ser du med tusen ögon

NR 3 – APRIL 1983

vi i vasastan

Mona Forsberg heter innehavaren av ett av världens fyra hologrammuséer. Här med ett hologram på Gösta Ekman. En av de få kopiorna stals nyligen på Kulturhuset. Den lycklige men okände ägaren är därmed innehavare av ett av de 25 första hologramporträtten.

(Foto: Bertil Jigert, BBC Studio)

– Ett medium som kan göra något som inte fotografen klarar efter 150 år. Tänk vilka möjligheter där finns för holografen inom medicin, reklam och konst.

Det säger Mona Forsberg när man ber henne beskriva sin fascination inför holografen.

Mona Forsberg, marknadsekonom och Sveriges främste specialist på det mystiskt kringgårdade begreppet Holografi har nu haft sitt museum på Drottninggatan 100 i ett halvt år. Strömmen av besökare, som skräms, fascineras och förvånas över de tredimensionella bilderna, blir allt stridare.

Holografi

Forts från sid 1

– Ett revolutionerande framställningsmedium, säger Mona Forsberg och visar Vi i Vasastan in i en ny värld. Där hänger bilder, tunna som pappersark och som lever och förändras allt efter betraktarens rörelse.

Bl a har man ett porträtt av Gösta Ekman, skapat för att väcka intresse för filmen "Jonsson-ligan". Ställer man sig på tå kan hans keps betraktas ovanifrån och kryper man ner på knä syns hans hals med en liten dubbelhaka. Rakt framifrån tror man att det är en skulptur.

Nobelpris

Holografi är en teknik som först anades av fysikern Dennis Gabor. Han insåg möjligheten att registrera tredimensionella bilder med hjälp av ett rent och välordnat ljus. Först när laserljuset kom i början på 60-talet kunde man framställa hologram. Gabors teori stämde och han fick nobelpris för detta 1971.

Skillnaden mellan ett fotografi och ett hologram är att fotografiet inte kan registrera något av föremålet utanför kamerans synvinkel. Hologrammet däremot registrerar föremålet från varje punkt på detta. Det är som om tusentals ögon på hologram-

met såg föremålet. Alla från "sin" vinkel.

Vi förskräcks när vi ser dessa lasertekniska bilder. Vana som vi är med tvådimensionella bilder. Men egentligen borde det vara tvärtom. Ett forskarteam visade pygméer ett vanligt foto av dem själva i vardagliga situationer. Pygméerna blev rädda, för så såg ju inte deras verklighet ut. De var vana att försöka avbilda sina figurer och konstverk tredimensionellt.

Intresset växer

Men som med allt nytt så finns det ett motstånd. Det är enklare och bekvämare traska på i de vanliga gamla fotspåren.